

Mladinski center na zatožni klopi

Z MLADINO je križ. Slaba je, same neumnosti ji rojijo po glavi, samo pohajkovala bi, nima smisla za »naše« vrednote in ideale in še in še... Potika se po gostilnah, pijančuje, kriminal narašča. Da, hudo je z današnjo mladino. No, pa je mladim nekoč tega zmajevanja z glavo dovolj, zmenijo se, da bodo dokazali, kaj znajo. Pljunejo v roke, krepko pljunejo, tisoče in tisoče ur delajo, se potijo in končno imajo svoj klub, prostor, v katerem se bodo odslej lahko zbirali, se zabavali, izobraževali. Toda, začuda, nekaterim tudi to ni prav. Spet protestirajo, spet kažejo s prstom in človek se navsezadnje že sprašuje, kaj je pravzaprav narobe. So krivi res samo mladi?

● Zadnje čase, posebno še od poletja naprej, je bilo na račun Mladinskega centra Zgornja Šiška slišati za cel koš očitkov in pripomb. Že prej se je to zbirališče mladih nekajkrat znašlo na tapeti, zlasti ob aferici z blagajnikom in sporu zaradi igralnih avtomatov ter alkohola. O centru so razpravljali na sestankih SZDL, ZK, ZM, končno se je zadeva malce unesla. Zanimivo je, da doslej še nihče ni razpravljal o disko klubu v dvorani Tivoli, katerega ustanovitelj je mestna konferenca ZMS. Tudi klub v Medvodah je bližnji sosed gostilne, toda govorilo se je le o Mladinskem centru v Zgornji Šiški. Stvar je začela zanimati tudi druge Ljubljance, posebno še, ko se je v Dnevnikovi rubriki »Zeleni telefon« pojavilo ogorčeno vprašanje neke bralke pod naslovom: »Doklej še?« V njem

je neznana občanka izlila svoj žolč na »neznosni hrup in divjanje«, ki ga menda povzročajo obiskovalci Mladinskega centra.

● Odločili smo se, da se še sami oglasimo v tem zloglasnem klubu in po vsem slovesu nas je bilo kar malo strah, v kakšno »beznico« bomo zašli. Pa ni bilo hujšega. V prvem prostoru, v bifeju s pravim avtomatom za kavo in zalogo brezalkoholnih pijač, so sedeli in stali mladi fantje in dekleta ter — pomislite — igrali šah. V sosednjem prostoru, mini casinu, je nekaj fantov pritiskalo na flipper avtomate in vsa grozota se je pri tem končala. Poiskal sem upravnika kluba Franca Berganta ter ga pobaral o njihovem delu, težavah. Pridružili sta se nama tudi dve članici kluba in pogovor je stekel. Najprej o njihovih uspehih, ki jih, roko na srce, ni malo. Po tako prijetnem uvodu mi je bilo kar težko postaviti prvo vprašanje — tisto, zaradi katerega sem pravzaprav prišel.

● »Kaj torej pravite na očitke nekaterih občanov zaradi kaljenja nočnega miru in drugih nepravilnosti v zvezi z vašim klubom?«

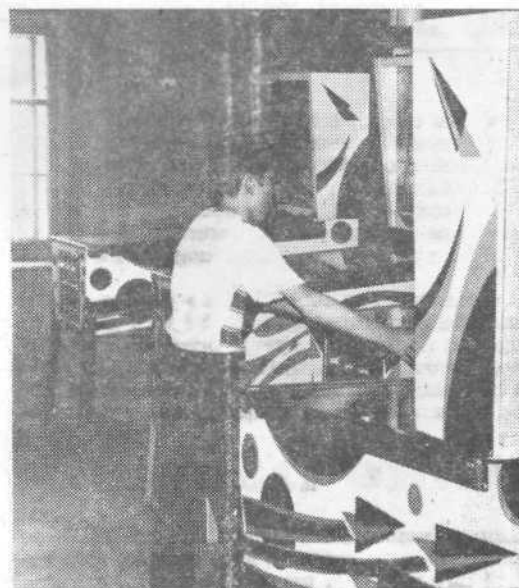
● »Mislim, to ni samo moje mnenje, temveč mnenje celega aktiva, da ti očitki sploh niso upravičeni. Mladina se mora nekje zbirati. Še vedno je bolje, da se zbiramo organizirano v klubu, kot pa da bi posedali po gostilnah in postopali po cestah, kar jih že itak mnogo počenja. Kar se tiče hrupa, ki ga povzroča glasba, tega pač ne moremo zanikati, vendar podoben hrup prihaja tudi iz drugih diskotek in kavarn, pa se nihče ne pritožuje.«

● »Pravijo, da se mladinci v klubu opijanajo...«

● »Tudi to ni res. Alkoholne pijače točimo samo ob petkih, če pa hodijo ob drugih dnevih mladinci po alkoholne pijače v najbližji lokal, jim tega mi ne moremo preprečiti. Sicer pa je vstop ob petkih dovoljen samo tistim nad 18 let in očitki, da se v našem klubu opijanajo tudi mladoletniki, ne držijo. Probleme imamo le z določevanjem starosti naših obiskovalcev, saj je pri marsikomu težko na oko ugotoviti, koliko let ima. Policijske kontrole s pregledovanjem osebnih izkaznic pa tudi ne moremo uvesti kar preko noči.«

● Seveda se sedaj samo ponudi vprašanje, zakaj potem očitki sploh so. Je potemtakem vse lepo in prav?

● »Mislim, da so posamezniki, ki nam mečejo polena pod noge, občani, ki preprosto mladih ne razumejo, ali pa imajo nekaj proti nam. Jaz tega ne morem razumeti,« se je zamislil Franc. »In kam naj gremo potlej, če nam klub zaprejo? Se naj zabavamo v cerkvi, za kar so, med nami rečeno, prav lepe možnosti? In drugo, klub se preživlja sam. Ves denar sami ustvarimo s svojim delom in akcijami. Res so tudi igralni avtomati in alkohol ob petkih sestavni del tega »samofinanciranja«. Toda v našem klubu se mladinci ne zbirajo samo zaradi zabave. Mladinski aktiv ima pestro dejavnost, dvomim, da se lahko še v katerem klubu tako pohvalijo s tem. Organiziramo strokovna, politična predavanja, vrtilimo filme, skrbimo za izobraževanje mladih. V aktivu deluje vrsta sekcij in komisij, ki skrbijo res za vsestransko aktivnost mladih obiskovalcev. Mladinski center smo si sami uredili, imeli smo dvajset milijonov dolga, 5 smo jih že odplačali. Zakaj nihče ne vidi našega dela, zakaj se vsi

spravljajo le na hrup in izgrede posameznikov?«

● In še to, da ne pozabimo. Ob vsem »direndaju in razgrajanju« je milica posredovala samo enkrat in še takrat na pobudo vodstva kluba.

● To je bilo torej nekaj informacij »obtožene strani«. Vse lepo in prav, bi rekli, seveda le pod pogojem, če se ravnamo po znanem pregovoru o medalji in dveh straneh. Odločil sem se, da povprašam tudi tiste, ki stojijo na »drugi strani«. Skratka, dobiti sem želel »žrtve«, torej tiste, ki naj bi jih hrupna dejavnost mladinskega centra najbolj prizadela. Žal vseh sosedov ni bilo moč obiskati. Toda ti, ki smo jih našli doma, so si bili več ali manj edini. Nekako tako bi strnil njihove odgovore: »Resda je včasih hudo, toda če to primerjamo s hrupom na cesti (Mladinski center Zgornja Šiška stoji na križišču Vodnikove in Šišenske ulice (op. p.) se to sploh ne da primerjati. Bilo pa je nekdanj huje in še pretepali so se za nameček.«

● Eden od sosedov pa je dejal: »Glasba me niti ne moti toliko, kot pa čas, ko je zabave konec in se zaletijo na cesto kot živina... Včasih se vedejo prav grdo.«

● Vidite, tu pa naletimo na nov problem, ki našo akcijo počasi usmerja k cilju. Večino občanov torej moti hrup in početje mladih na cesti, ko se ti že razhajajo proti domu, vrata kluba pa so takorekoč zaprta. Je za njihovo početje resnično odgovoren Mladinski center Zgornja Šiška? Je že kdaj postaja milice dobila prijavo občana, ki mu je vinski bratec polomil ograjo, ko je vozil svojo barčico iz Šestice? Se je ta občan, če smo že pri tem neresnem primeru, pritoževal nad gostinskim lokalom ali nad voznikom barčice? Vidite, tudi prebivalci soseščine šišenskega centra naj prijavijo izgrede, ne pa mladinskega kluba. Zlasti ne zato, ker se ne ve, kje se je mularija sploh napila. V bližini je namreč bife, ki je odlično založen z vsem tekočim strupom in če potem obiskovalci kluba iščejo korajže pred vstopom v »disko« pri oštirju, tedaj dosti pomoči ni. Da bi vrtarji na plesnih prireditvah goste posiljevali z alkotesti in pihanjem v balončke, pri nas še ni v navadi.

(Nadaljevanje na 21. strani)

je takrat godila krivica, toda, tudi to je moral preboleti.

»Na terenu Šercerjevo sem bil sedem let predsednik socialno zdravstvene komisije Zveze borcev, toda letos so me na občnem zboru »odstranili« zaradi naglušnosti, čeprav bi še rad delal.

Vse prepočasi oživljajo hišni sveti, saj bi lahko odigrali povsem drugačno vlogo. »Dom« prepočasi rešuje vloge za popravila dotrajanih delov opreme in nastaja še večja škoda,« nam je žalosten pripovedoval.

Postavlja se vprašanje, zakaj se otepamo delavoljnih, zaslužnih družbenopolitičnih delavcev? Ob mrtvili, ki vlada v prenekateri družbenopolitični organizaciji, bi take občane še kako potrebovali, ali ne? »Zlati očka«, kot pravi Franciju soproga Kamila, bi z veseljem spet poprijel za delo...

**Martin
Kos**

»Priznanja sem bil vesel, saj ga ob ostalih odlikovanjih visoko cenim,« nam je povedal Martin, ko smo ga obiskali na domu. V njegovi hiši je bila leta 1939 okrožna partijska konferenca.

V NOB se je vključil leta 1941 v Rašiško četo, leta 1942 je bil komandir Roške čete, nato komandant Dolenjskega bataljona, inštruktor Gorenjskih enot in v letu 1943 organizator OF v rojstnem kraju. Leta 1941 je bil sekretar okrajnega komiteja KPS Medvode. Po končani vojni je bil na številnih odgovornih delovnih mestih v vojski, kjer mu je opešal sluh. Bil je tudi živčno preutrujen, zato je bil invalidsko upokojen.

Martin je prejel številna odlikovanja: je nosilec Spomenice, Ordена Bratstvo jedinstvo, Red hrabrosti, zaslug za narod II. in III. stopnje, Ordена za vojne zaslugе, Partizanske zvezde.

»Vedno sem bil tam, kjer je bilo treba najbolj garati. Kar drugi niso mogli narediti, tam sem bil določen jaz. Vedno sem rad delal, saj me še danes delo drži pokonci,« nam je dejal.

Vseskozi je bil aktiven v družbenopolitičnih organizacijah, bil je član komiteja občine Sentvid, član predsedstva SZDL v Šiški, sekretar partije, sedaj predsednik Zveze borcev terena Gameljne, Rašica in vodja štaba civilne zaščite.

»Treba bo poživiti delo družbenopolitičnih organizacij v občini, vključiti v delo krajevnih skupnosti ljudi iz tovarn, saj vemo, da je na relaciji Krajevna skupnost—tovarne vse premalo sodelovanja,« nam je za konec povedal Martin.

**ELEKTROSTROJNO PODJETJE
LJUBLJANA, ALEŠEVCEVA 52**

**PRIPOROČA SVOJE IZDELKE
IN ČESTITA VSEM OBČANOM
OB DNEVU REPUBLIKE**

ZIRIJA

za podeljevanje priznanj Osvobodilne fronte
slovenskega naroda pri Mestni konferenci
SZDL Ljubljana, Komenskega 7

razpisuje

za leto 1974

80 srebrnih priznanj Osvobodilne fronte,
ki jih bomo podelili za območje ljubljanskih
občin ob obletnici ustanovitve osvobodilne
fronte slovenskega naroda — 27. aprila 1974.

Priznanja bomo podelili posameznikom in
organizacijam na območju mesta Ljubljane za
dosežke trajnejše vrednosti v družbenopolitični
dejavnosti, razvijanju samoupravnih odnosov
in uveljavljanju revolucionarnih tradicij
Osvobodilne fronte.

Zirija bo predvsem upoštevala delovne ljudi,
občane in njihove organizacije, ki so se posebno
izkazali in so še dejavni pri uresničevanju
idejnopolitičnih nalog SZDL v družbenopolitičnih
in drugih organizacijah, organizacijah združenega
dela, samoupravnih in družbenopolitičnih skupnostih,
še posebej pa v socialistični vzgoji mladine. Še posebno
bomo upoštevali mlajše družbenopolitične delavce.
Izbrali bomo zlasti tiste, ki za svoje družbenopolitično
delo še niso dobili pomembnejših družbenih priznanj,
odlikovanj ali nagrad.

Predlog za srebrna priznanja OF naj pošljejo
predlagatelji (družbenopolitične in družbene
organizacije, organizacije združenega dela,
društva in drugi družbeni dejavniki) občinskim
komisijam za podeljevanje priznanj OF pri
ustreznih konferencah SZDL oziroma mestni žiriji
najkasneje do 15. januarja 1974. Kasnejših predlogov
žirija ne bo mogla upoštevati v letu 1974.

Opomba: Obrazce za predlog priznanja OF
dobite pri ObK SZDL Ljubljana—Šiška.

Mestna žirija za podeljevanje
priznanj OF

Povezava društev

TD Šiška je imelo svojo sejo v zbiljskem
turističnem domu, udeležili pa so se tudi
predstavniki TD Zbilje in Medvode, manjkala
je le predstavniki TD Sentvid. Seje se je udeležil
tudi predsednik Sveta za turizem in gostinstvo
občine Šiška tovariš Ganter.

Vsako turistično društvo je doslej delovalo
zase in se zanimalo predvsem za svoje probleme
in težave. V turističnem delu pa so potrebni
skupni cilji: urejevanje stanovanj in okolja,
čuvanje in ohranjanje raznih zgodovinskih
kulturnih spomenikov v zvezi z Zavodom za
spomeniško varstvo, urejevanje raznih turističnih
kažipotov. Ako bi to urejevali posamično ali
deljeno, ne bi dosegli vidnega uspeha. Beseda
je dala besedo in po raznih razgovorih in
izmenjavah mnenj smo sklenili ustanoviti
Občinsko zvezo Šiška, ki bi povezovala vsa
turistična društva v občini. Podobne turistične
zveze imajo tudi po drugih občinah Slovenije.

Ustanovljen je bil pripravljajni oziroma
iniciativni odbor, v katerega so bili izvoljeni
tovariši: iz TD Šiška Miloš Mikolič, Stanko
Skočir, iz TD Zbilje Anton Rozman, iz TD
Medvode Anton Lah in Srečko Kušar ter tovariš
Gantar, pozneje bo morda še kdo drugi. Odbor
bo sklical sestanke, kjer se bo pogovarilo o
vseh pripravah za sklicanje občnega zbora
občinske turistične zveze, ki naj bi bil v
novembru oziroma prve dni decembra.

Stanko Skočir

(Nadaljevanje z 11. strani)

● Na postaji milice mi niso hoteli povedati, koliko pritožb so že dobili v zvezi z neredi v mladinskem klubu. Novinar ob Dnevniku »Zelenem telefonu« je imel več sreče, saj v odgovoru na vprašanje občanke, doklej še hrup v centru, piše tam med drugim tudi tole: Bilo je nekaj pritožb občanov na račun Mladinskega centra Zgornja Šiška, vendar posredovanja niso bila potrebna.

● Tako, naša akcija je bila bolj ali manj uspešno zaključena. Kdo je na pravi strani? Ali so očitki upravičeni? Težko bi se pridružil enemu ali drugemu mnenju, to tudi ni bil naš namen. Kljub vsemu ima človek občutek, da tako hudo, kot se zdi po očitkih, vendarle ni.

● Neredko so ljudje prenapeti, prehitro najdejo dlako v jajcu in reagirajo na vsak vrisk dobrovoljnih posameznikov iz kluba. Tistim pa, ki jim je mladinski center pri srcu, tistim, ki v njem delajo in se zabavajo, bi pa le priporočili, naj svoje gramofone vsaj malo utišajo, saj je tako včasih še lepše, ali ne?

● In še nekaj. Če so mladinci v Mladinskem centru Zg. Šiška premagali že toliko težav in preprek, če so znali pljuniti v roke in si s trdom postaviti tako lepo zavetišče, ali res ne morejo ugnati teh redkih posameznikov, ki mečejo slabo luč na ves klub? Nek stanovalec bloka ob Rašiški ulici v Soseski 6 mi je povedal, da so v skupini, ki vsako soboto in nedeljo ob polnoči rjuje po cesti in se objestno pači, vedno isti korenjaki. Če ne gre drugače, se ne bi dalo to stvar urediti s sodelovanjem milice? Mladinci, ne dovolite vendar, da se zaradi pešice objestnežev ljudje zgražajo nad vašim klubom, kjer se shajate in se zabavate. Nad klubom, ki ste si ga sami uredili!

Andrej Logar

